

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Historia Eivsdem Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1122.

CONCILIUM

LATERANENSE I.

GENERALE

SVB CALLISTO II.

SUMMO PONTIFICE.

HISTORIA EIVSDEM CONCILII.

^a Can. 22.

^b Synod. Rom.
^a Gregor. VII.
habita, extat
in lib. 3. registr.
post epistolam
51. & alia Sy-
nodus in lib. 6.
post epist. 5.

^c Bertold. Con-
stancien. in ap-
pend. ad Her-
man. Contract.
anno 1085.

^d Gregor. VII.
lib. 4. epist. 22.
& in Synod.
citata, & alibi.

^e Extant in eius
registro.

QVAMVIS octava * generalis Synodus statuerit nemini licere laicorum principum, aut potentum virorum, semet inserere electioni vel promotioni patriarchæ, metropolitæ, aut cuiuslibet episcopi, nonnulli tamen principes & imperatores, episcopatus, abbatias, & cetera ecclesiastica beneficia conferendi ius ^b sibi vindicarunt; & cum turpissimo mercatu venales ecclesiasticas dignitates facerent, indigni ad eas assumebantur; quamobrem quamplurima mala ac vitia in clero exorta sunt. Contra tot igitur ecclesiæ incommoda surrexerunt, ut par erat, summi Romani pontifices, præcipue ^c Gregorius VII. ecclesiasticæ libertatis vindex acerrimus, qui octavi Concilii Canonem innouans, decreuit ^d ut nullus clericus inuestituram episcopatus, vel abbatia, vel ecclesiæ, de manu imperatoris, vel regis, vel alicuius laicæ personæ susciperet. Inuestitura enim appellabantur huiusmodi electiones, quæ a principibus per baculum & anulum fiebant. Ac singulis ferme annis Concilia ^e habuit; in quibus in eo potissimum elaboravit, ut & fornicationem ac simoniam ex clero euelleret, & ecclesiarum inuestituras ex principum manibus eriperet. Henricum

ANNO CHRISTI 1111.
ricum quoque imperatorem sæpius literis ac legationibus admonuit, ut ab ecclesiarum^a inuestituris, simonia, aliisque sceleribus abstineret. Cumque is sanctissimi pontificis monitis obtemperare contemneret, eum pontifex excommunicauit,^b ac regno priuauit: eundem tamen postea suppliciter veniam petentem ad communionem^c admisit. Sed paulo post ad pristinos errores rediit, ac vi & armis pontificem e sede deturbare est ausus: & Guibertum Rauennatem archiepiscopum pseudo-pontificem creauit. Quare Gregorius^d Henricum iterum fidelium communionem & regno priuauit: Guibertum excommunicauit, ac deposuit.

Victor tertius, qui Gregorio proxime successit, Synodo habitata, Gregorii sententiam^e in Guibertum & Henricum latam confirmauit. Idem fecit Vrbanus I I. Victoris successor in multis a se Conciliis celebratis:^f in quibus, Gregorium imitatus, multa decreta contra simoniacos, concubinarios, & laicorum inuestituras fecit. Tandem sub Paschale secundo Guibertus antipapa obiit, & Henrico toties excommunicato, atque imperio priuato, Germaniæ principes Henricum eius filium subrogarunt:^g qui cum Romam postea, ut a Paschale pontifice imperialem coronam acciperet accessisset,^h nihilo melior patre effectus sacrilega manu pontificem cepit, in carcerem coniecit, ac vi ab illo priuilegium de inuestituris extorsit. Paschalis postmodum duo Laterani celebrauit Concilia, in quibus priuilegium, seu potius prauilegium Henrico concessum abrogatum est, & excommunicationis sententia in Henricum prolata. Verum ille paternam imitatus impietatem non solum ab incepto non destitit, verum etiam mortuo Paschale Gelasiumⁱ pontificem vi & armis Roma eiecit, in eiusque locum Burdinum Bracarensem archiepiscopum intrusit. Gelasius in Galliam profectus paulo post diem clausit extremum. In cuius locum, omnium cardinalium consensu, tum eorum qui in Gallia cum Gelasio erant, tum aliorum omnium qui Romæ remanserant, susceptus est Guido Viennensis archiepiscopus, Callistus^k secundus in pontificatu dictus, regio atque imperiali sanguine ortus: qui statim Rhemis satis frequens habuit Concilium:^l in quo cum Henricus ab inuestituris nollet abstinere, prædecessorum sententias in illum latas confirmans, eum excommunicationis sententiæ subiecit: ac Romam veniens, Burdinum, qui se Sutrii communierat, cepit,^m atque in monasterium ad penitentiam agendam detrusit. Adalbertum

Concil. Tom. 27.

E

^a Greg. lib. 3. epist. 10. & alibi.

^b Synod. lib. 3. post epist. 10. Bertol. Lamber. Scafnaburg. anno 1076. & alii. ^c Lib. 4. epist. 11.

^d Lib. 8. epist. 5. 12. & 21. & in Synod. lib. 7. & 8.

^e Leo Ostien. lib. 3. cap. 11. chron. Caff.

^f Petr. Diac. lib. 4. cap. 8. chron. Caff. Bertol. Constan. anno 1091. & 1095. & alii.

^g Abbas Vrspergensis, anno 1105. & alii.

^h Petrus Diac. lib. 4. cap. 37. & seq. Vviliel. Malmesbur. lib. 5. & alii.

ⁱ Pandulphus in vita Gelasii.

^k Pandulphus in Callisti vita, & Sugerius abbas in vita Ludouici regis.

^l Sugerius vbi supra, abbas Vrspergensis, & Rogerius in annal. Anglic.

^m Petrus Diaconus lib. 4. cap. 70. Pandulphus vbi supra, & alii.

* Abbas Vrsper-
genfis.

archiepiscopum Moguntinum in Germania legatum constituit: qui ^a strenue suum exequens munus, episcopos & principes pro ecclesie defensione aduersus imperatorem commouit: & ingentem comparauit exercitum: qui cum non procul abesset ab Henrici castris, magno Dei beneficio, non ad pugnandum, sed ad deliberandum de pace inter imperatorem & pontificem, duodecim sunt ex utraque parte principes viri delecti, qui una cum imperatore conuenere, ac decreuerunt ut schisma omnino tolleretur, & legati ad pontificem destinarentur, a quo summo-
pere postularent, ut indicto generali Concilio firmissima sanciretur pax: quae maxima cum animi alacritate pontifex audiuit. Quid enim iucundius, quid utilius catholicae ecclesiae accidere potuit, quam diuturno sublato schismate imperatores ad catholicae ecclesiae unitatem & coniunctionem redire? Coegit igitur Romae in Lateranensi ecclesia Concilium Callistus: de quo Sugerius abbas, ^b qui eidem interfuit, haec habet: Cum apud eum, scilicet Callistum, demorando, magno Concilio trecentorum & amplius episcoporum Laterani compositioni pacis de querela inuestiturarum astitissimus, &c. Pandulphus ^c quoque scribit nongentos & nonaginta septem, partim episcopos, partim abbates, ad Concilium conuenisse: in quo haec fuerunt pacis conditiones ^d inter pontificem & imperatorem constitutae, ut scilicet imperator liberis clericis & monachis relinqueret episcoporum & abbatum electiones: contra vero pontifex concessit electis, ut regalia ab imperatore acciperent; ut quae sunt Dei Deo, quae sunt Caesaris Caesari redderentur. Quas pacis conditiones, celebrato Concilio, imperator coram pontificis legatis, Germaniae principum consensu, recepit, eisque subscripsit. Quibus peractis, legati tum imperatorem, tum ceteros publice ab ecclesiae censuris absoluerunt. In eo praeterea Concilio idem Callistus pontifex omnia Burdini acta post eius damnationem rescidit, & ut ecclesiam Dei diuturnis schismaticorum factionibus labefactatam, in pristinam restitueret disciplinam, Gregorium septimum & Urbanum secutus, nonnullos sancit Canones; inter quos ille praecipuus: Ut Christianis, qui in Palaestina contra Sarracenos bella gerebant, auxilium mitteretur.

* In Ludouico
rege.

* loco citato.

* Vviliel. Mal-
mesb. lib. 5. &
abbas Vrsper-
genfis.